

Opgaven udleveres til følgende EKA'er: 421152E002 og 4210720001	Hovedområde: BSS /Jura	
Prøvens navn: Civilproces		
Opgavetype: Alm. opgave		
Antal sider i opgavesættet (inkl. forsiden): 5		
Eksamensdato: 21. februar 2017	Fra kl. 9.00	Til kl. 13.00
Eksamenslokale:		
Tilladte hjælpemidler: Alle - herunder batteridrevet pc som opslagsværk		
Materiale, der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten		

Karakteropslag dato:

senest 21.03.2017

Opgave 1

Anders Andersen, der boede i Sønderborg, drev et kafferisteri i byen. Han indkøbte kaffebønner i Mellemamerika, ristede dem herefter og pakkede dem i mindre portioner, som han solgte. Han drømte om et stort eksporteventyr, og derfor lejede han en plads på et lagerhotel i Flensborg. Det skulle være brohovedet i hans europæiske satsning. Han kom i kontakt med det tyske selskab Honduras Import GmbH, der importerede kaffebønner fra moderselskabet, Honduras Coffee Ltd, der havde hjemsted i Honduras.

I flere omgange købte Anders kaffe af Honduras Import GmbH til levering på lagerhotellet i Flensborg. Desværre gik det ikke helt så godt med eksporteventyret, så Anders Andersen opgav lageret i Flensborg.

Nogle måneder senere blev Anders ringet op af advokat Carl Carlsen, der rykkede for betaling af et parti kaffe, der angiveligt var leveret 1 måned tidligere af Honduras Import til lageret i Flensborg. Anders benægtede ethvert kendskab til leverancen, allerede fordi han ikke længere havde lager i Flensborg. Ved en gennemgang af sit spamfilter opdagede han et tilbud sendt fra Honduras Import. Ifølge dette ville de med 1 uges varsel levere et parti kaffebønner til en god pris, hvis de ikke hørte andet fra Anders. Anders kontaktede straks lagerhotellet, der efter en mindre eftersøgning fandt kaffebønnerne på en palle. De havde ved en fejl blot placeret pallen på lageret. Anders kontaktede Honduras Import og fortalte om fundet. For at være venlig – og i håbet om fortsat samarbejde – accepterede han at aftage kaffen, men ville have en længere betalingsfrist. Desuden krævede Anders, at han ikke havde omkostninger ved at få bønnerne til Sønderborg. Dette accepterede Honduras Import, der sørgede for, at en vognmand transportererede kaffebønnerne fra Flensborg til Sønderborg.

I forbindelse med ristningen af kaffebønnerne 6 uger senere konstaterede Anders, at de havde en markant bismag. Han reklamerede straks til Honduras Import. Kaffepriserne var i mellemtiden steget voldsomt, og Anders tog forbehold for at kræve erstatning for dækningskøb og nægtede at betale for leverancen. Herefter meddelte Honduras Import, at de ikke havde mere at tale om.

Anders, der tidligere havde læst jura, udtog kort tid herefter stævning ved Retten i Sønderborg med påstand om betaling af 75.000 kroner, som var hans udgifter til dækningskøb.

Carl Carlsen indgav rettidigt svarskrift på vegne af Honduras Import. Han påstod sagen afvist dels under henvisning til, at der allerede var indledt en voldgiftssag i Honduras om deres mellemværende dels med påstand om, at der ikke var værneting i Danmark.

Retten udskilte – efter afholdelse af et forberedende telefonmøde - de rejste formalitetsindsigelse til særskilt behandling efter § 253 og pålagde Anders at indgive et processkrift om disse problemstillinger.

I et rettidigt indgivet processkrift erkendte Anders, at der var en proces i Honduras før anlæggelsen af sagen ved Retten i Sønderborg. Han havde modtaget et brev på spansk, og en af hans venner havde nu oversat dette. Ligeledes havde han i den tidligere korrespondance med Honduras Import fundet nogle standardbetingelser på spansk, og de var nu blevet oversat af vennen. Det fremgik heraf, at enhver tvist skulle afgøres ved en ad hoc voldgift i Honduras med formanden for kaffeeksportørerne som enedommer. Anders mente dog, at voldgiftsaftalen ikke var aftalt og i

øvrigt ikke var rimelig.

Retten i Sønderborg afsagde herefter kendelse om, at voldgiftsaftalen ikke var bindende, og at der var værneting for kravet ved Retten i Sønderborg.

På grund af en række misforståelser nåede Carl Carlsen ikke at kære afgørelsen rettidigt. Han ville dog gerne have sagen afgjort et andet sted end ved Retten i Sønderborg. Han påstod derfor sagen henvist til SØ- og Handelsretten på grund af det internationale præg.

Spørgsmål

- 1. Havde Retten i Sønderborg kompetence til at tage stilling til voldgiftsaftalens gyldighed?**
- 2. Er der værneting for kravet ved Retten i Sønderborg, hvis der bortses fra voldgiftsaftalen?**
- 3. Skal Retten i Sønderborg følge Carl Carlsens begæring og henvise sagen til SØ- og Handelsretten?**
- 4. Kunne Carl Carlsen have indbragt kendelsen for landsretten, hvis han havde kæret rettidigt?**

Opgave 2

Hansen havde boet i Italien i en længere årrække, idet han havde en vingård lige uden for Firenze. Da han efterhånden blev spurgt en del til danske frugtvine, besluttede han at købe en dansk gård ved Randers med henblik på at producere frugtvin. Han stiftede i den forbindelse et dansk anpartsselskab – Hfrugtvin ApS – idet han ifølge sin revisor kunne spare en hel del i skat, såfremt han drev virksomheden som et selskab. Hansen ejede samtlige anparter, og han var direktør i selskabet. Selskabets eneste ansatte var Jensen og Kristoffersen, der stod for den daglige produktion på gården.

De første 10.000 flasker solgte han til et amerikansk selskab, Fruity, der havde en række vinbutikker i Californien. Det amerikanske selskab fik hurtigt klager over vinen, der tilsyneladende fortsatte med at gære i flasken. Det nægtede derfor at betale for den leverede vin, og efter flere rykkere for betaling, anmodede Hansen sin advokat Nielsen om at udtage stævning mod Fruity.

Det gik ikke så godt for Fruity, der havde tabt en del penge, idet markedet for frugtvin var vigende i Amerika. Selskabets advokat foreslog således, at de skulle komme først med en sag i Italien, idet de så kunne trække sagen – og dermed en eventuel betaling – ud i årevis.

Fruity anlagde derfor sag ved Retten i Firenze den 15. marts 2016. Det påstod Hansen tilpligtet at anerkende, at de leverede 10.000 flasker vin var behæftet med mangler, idet de fortsat gærede, og det påstod ham endvidere tilpligtet at betale 100.000 kroner for tabt fortjeneste. Det gjorde i forbindelse med begge påstande bl.a. gældende, at Hansen som eneejer og direktør i Hfrugtvin ApS havde en dominerende indflydelse i selskabet.

Nielsen anlagde på vegne af Hfrugtvin ApS sag mod Fruity ved Retten i Randers den 30. marts 2016, og det nedlagde påstand om betaling af en million kroner for den leverede vin.

Fruity indleverede rettidigt svarskrift ved Retten i Randers med påstand om principalt sagens udsættelse og subsidiært frifindelse. Det gjorde til støtte for påstanden om frifindelse gældende, at de leverede flasker vin var behæftet med mangler, idet de fortsat gærede. Det nedlagde endvidere en selvstændig påstand om betaling af 100.000 kroner for tabt fortjeneste.

Parterne blev pålagt at indlevere processkrifter om påstanden om sagens udsættelse – som Hfrugtvin ApS protesterede mod – og Retten i Randers tog på dette grundlag ikke påstanden om sagens udsættelse til følge. Sagens forberedelse fortsatte herefter, og retten besluttede i den forbindelse at slutte forberedelsen den 10. august 2016 og berammede hovedforhandling til den 5. januar 2017.

Fruity fremsendte den 5. december 2016 et brev til Retten i Randers med kopi til Nielsen.

Selskabet ønskede at fremlægge en skriftlig vidneforklaring fra Schmidt. Han var ansat i Fruity, og selskabet havde anført i svarskriftet, at det ønskede at føre Schmidt som vidne under hovedforhandlingen. Han havde dog for lang tid siden planlagt et krydstogt i det Caribiske hav på tidspunktet for hovedforhandlingen, så han havde ikke mulighed for at afgive forklaring på det tidspunkt. Der var tale om en kort forklaring, der skulle dokumentere, at en række kunder havde klaget over vinen til Fruity.

Selskabet ønskede endvidere at fremlægge en juridisk erklæring fra professor Sanders om erstatningsberegning i kontraktforhold efter amerikansk ret, der var udarbejdet til brug for en retssag mellem Fruity og en anden part, der blev afsluttet i 2015.

Hfrugtvín ApS protesterede mod fremlæggelsen. Selskabet bestred ikke, at en række af Fruitys kunder havde klaget over vinen, men selskabet gjorde gældende, at det er et væsentligt processuelt princip, at vidneforklaringer afgives mundtligt med mulighed for modafhøring. Selskabet gjorde i forbindelse med den juridiske erklæring gældende, at den var ensidigt indhentet, og at den under alle omstændigheder var fremlagt for sent.

Retten afsagde kendelse på skriftligt grundlag: Den skriftlige vidneforklaring fra Schmidt kunne fremlægges, mens den juridiske erklæring ikke blev tilladt fremlagt. Hfrugtvín ApS anmodede Procesbevillingsnævnet om tilladelse til at kære kendelsen for så vidt angik spørgsmålet om den skriftlige vidneforklaring, og kærede efter at have fået tilladelsen rettidigt til landsretten. Fruity indleverede inden for fristen i retsplejelovens § 397, stk. 1, et processkrift med bemærkninger til spørgsmålet om den skriftlige vidneforklaring, og selskabet fremsatte endvidere påstand om ændring af kendelsen om den juridiske erklæring, således at erklæringen tillades fremlagt.

Spørgsmål

- 1. Skulle Retten i Randers have udsat sagen?**
- 2. Skal Fruity have tilladelse til at fremlægge den skriftlige vidneforklaring?**
- 3. Skal Fruity have tilladelse til at fremlægge den juridiske erklæring?**
- 4. Skal landsretten påkende påstanden om ændring af kendelsen om den juridiske erklæring?**